Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/106/EEG

av den 7 december 1992

om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna

(EGT L 368, 17.12.1992, s. 38)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**A1**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/106/EEG

av den 7 december 1992

om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 75 och 84.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Eftersom rådets direktiv 75/130/EEG av den 17 februari 1975 om upprättandet av gemensamma regler för vissa former av kombinerad landsvägs- och järnvägstransport av gods mellan medlemsstaterna ([4]) har ändrats flera gånger bör texterna av tydlighetsskäl sammanföras till en enda text i samband med nästa ändring.

Den inre marknaden leder till en ökning av trafiken. Gemenskapen bör därför göra vad som behövs för att i alla medborgares intresse åstadkomma ett optimalt utnyttjande av sina transportresurser genom användning av kombinerade transporter.

De ökande problemen med vägnätets överbelastning, miljön och trafiksäkerheten gör det till ett allmänt intresse att fortsätta att utveckla de kombinerade transporterna som ett alternativ till vägtransporter.

Åtgärder måste vidtas för att göra det möjligt att utveckla och förbättra transportmetoder som baseras på de olika transportformernas kombinationsmöjligheter och på transportörers och användares särskilda resurser och behov. Dessa åtgärder måste omfatta kombinerade transportformer som förenar vägtransport med andra transportformer såsom järnväg, transport på inre vattenvägar och sjöfart.

Ett ökat utnyttjande av kombinerade transporter främjas av att man tar bort alla kvantitativa begränsningar och de olika administrativa hinder som ännu finns kvar för vägtransporter.

För att kombinerade transporter skall kunna leda till en minskad belastning av vägnätet bör liberaliseringen gälla vägtransport på begränsade sträckor.

Liberaliseringen av den inledande och avslutande sträckan av kombinerade transporter bör utsträckas till att gälla även sjöfart, förutsatt att transportsträckan till sjöss utgör en betydande del av den kombinerade transporten.

Kommissionen skall vartannat år lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv, med början före den 1 juli 1995.

Utvecklingen av kombinerade transporter underlättas också av stimulansåtgärder. Det är därför lämpligt att minska beskattningen av användning och innehav av yrkesfordon i den mån dessa transporteras på järnväg och även att undanta inledande och avslutande transportsträckor från bindande taxor.

Det bör även bli lättare att utnyttja kombinerade transporter för egen räkning.

([1]) EGT nr C 282, 30.10.1992, s. 8.
([2]) Yttrandet avgett den 20 november 1992.
([3]) Yttrandet avgett den 24 november 1992.
([4]) EGT nr L 48, 22.2.1975, s. 31. Direktivet ändrades senast genom förordning (EEG) nr 881/92 (EGT nr L 95, 9.4.1992, s. 1).

▼B

Detta direktiv ändrar inte medlemsstaternas skyldigheter i fråga om tidsgränserna för införlivande med nationell lagstiftning och genomförande av de direktiv som nu förs samman i en enda text.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv gäller för alla *kombinerade transporter* utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EEG) nr 881/92 ([1]).

I detta direktiv avses med *kombinerad transport*: transport av gods mellan medlemsstater i fall då en lastbil, släpvagn, påhängsvagn (med eller utan dragbil) eller ett växelflak eller en sådan container som är minst 20 fot lång används för transport på väg den inledande och avslutande transportsträckan och fraktas på järnväg, inre vattenvägar eller till havs den mellanliggande sträckan, om den mellanliggande sträckan är minst 100 km, och vägtransporten sker

— mellan den plats där godset lastas och närmaste pålastningsstation eller mellan närmast lämpliga urlastningsstation och den plats där godset lossas, eller

— inom en radie av 150 km fågelvägen från lastnings- eller lossningshamnen.

Artikel 2

Före den 1 juli 1993 skall alla medlemsstater ha befriat de kombinerade transporter som avses i artikel 1 från alla kvoteringar och tillståndskrav.

Artikel 3

När en kombinerad transport utförs i yrkesmässig trafik skall man ange pålastnings- och urlastningsstationen för järnvägssträckan, eller lastnings- och lossningshamnen för den inre vattenvägen eller havstransporten, i ett transportdokument som minst uppfyller kraven i artikel 6 i rådets förordning nr 11 av den 27 juni 1960 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor enligt artikel 79.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen ([2]). Dessa uppgifter skall anges i dokumentet innan transporten genomförs och bestyrkas genom en stämpel av järnvägs- eller hamnmyndigheterna när den del av transporten avslutas som har skett på järnväg, inre vattenvägar eller till sjöss.

Artikel 4

Transportörer, som är etablerade i en medlemsstat och som uppfyller villkoren för att driva transportverksamhet och för att få tillträde till marknaden för varutransporter mellan medlemsstater, skall i samband med en kombinerad transport mellan medlemsstater ha rätt att som en integrerad del av denna utföra en inledande och en avslutande vägtransport, oavsett om detta innebär en gränspassage.

Artikel 5

1. Kommissionen skall vartannat år med början senast den 1 juli 1995 till rådet överlämna en rapport om

— den ekonomiska utvecklingen för de kombinerade transporterna,

— gemenskapsrättens tillämpning inom detta område,

— eventuella förslag till ytterligare åtgärder för att främja kombinerade transporter.

([1]) Rådets förordning (EEG) 881/92 av den 26 mars 1992 om tillträde till marknaden för godstransporter på väg inom gemenskapen till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier (EGT nr L 95, 9.4.1992, s. 1).

([2]) EGT nr 52, 16.8.1960, s. 1121/60.

▼B

2. Vid utarbetandet av den rapport som avses i punkt 1 skall företrädare för medlemsstaterna hjälpa kommissionen med att samla in de nödvändiga uppgifterna.

Rapporten skall särskilt analysera uppgifter och statistik om

— transportvägar som används vid kombinerade transporter,

— antalet fordon, växelflak och containrar på de olika transportvägarna (en fordonskombination räknas som ett enda fordon),

— transporterat tonnage,

— utförda transporter, uttryckt i tonkilometer.

När så är lämpligt skall rapporten ge förslag om fortsatt förbättring av informationen om och villkoren för kombinerade transporter.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att de i punkt 3 angivna skatterna på vägfordon (lastbilar, dragbilar, släpvagnar eller påhängsvagnar) som används vid kombinerade transporter minskas eller återbetalas, antingen med ett schablonbelopp eller i proportion till den sträcka fordonen transporteras per järnväg inom de ramar, på de villkor och enligt de regler som medlemsstaterna fastställer efter samråd med kommissionen.

De minskningar eller återbetalningar som avses i första stycket skall beviljas av den stat i vilken fordonen är registrerade, på grundval av de järnvägstransporter som utförts i den staten.

Medlemsstaterna får emellertid bevilja sådana minskningar eller återbetalningar på grundval av järnvägstransporter som helt eller delvis utförts utanför den medlemsstat i vilken fordonen är registrerade.

2. Sådana fordon som endast används för anslutningstransport på väg vid kombinerad transport kan undantas från de i punkt 3 upptagna skatterna förutsatt att dessa fordon beskattas särskilt; ett sådant förfarande påverkar inte tillämpningen av bestämmelser som antas på grund av en eventuell omläggning på gemenskapsnivå av nationella beskattningssystem för yrkesfordon.

3. De skatter som avses i punkterna 1 och 2 är följande:

— Belgien:

taxe de circulation sur les véhicules automobiles/verkeersbelasting op de autovoertuigen;

— Danmark:

vægtafgift af motorkøretøjer mv;

— Frankrike:

taxe spéciale sur certains véhicules routiers;

— Grekland:

τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων;

— Irland:

vehicle excise duties;

— Italien:

a) *tassa automobilistica*,

b) *addizionale del 5 % sulla tassa automobilistica*;

— Luxemburg:

taxe sur les véhicules automoteurs;

— Nederländerna:

motorrijtuigenbelasting;

▼A1

— Österrike:

Straßenverkehrsbeitrag;

▼B

— Portugal:

a) *imposto de camionagem*,

b) *imposto de circulação*;

▼A1

— Finland:

varsinainen ajoneuvovero/egentlig fordonsskatt;

— Sverige:

fordonsskatt;

▼B

— Spanien:

a) *impuesto sobre actividades económicas*,

b) *impuesto sobre vehículos de tracción mecánica*;

— Storbritannien

vehicle excise duties;

— Tyskland:

Kraftfahrzeugsteuer.

Artikel 7

När en släp- eller påhängsvagn, som tillhör ett företag som utför kombinerade transporter för egen räkning, på den avslutande sträckan transporteras av en dragbil, som tillhör ett företag som utför transport i yrkesmässig trafik, skall denna transport undantas från skyldigheten att visa upp det i artikel 3 angivna dokumentet, i stället skall ett annat dokument visas upp som anger den del av transporten som utförs eller skall utföras på järnväg eller inre vattenvägar eller till sjöss.

Artikel 8

Den inledande och avslutande sträckan i en kombinerad transport skall undantas från alla bindande taxor.

Artikel 9

När det avsändande företaget som en del av en kombinerad transport för egen räkning utför den inledande transporten på väg i enlighet med rådets första direktiv av den 23 juli 1962 om fastställande av vissa gemensamma regler för internationella transporter ([1]), får—trots definitionen i direktivet—det företag som skall ta emot godset transportera det för egen räkning på den avslutande sträckan med en dragbil som körs av dess anställda och som ägs, har köpts på avbetalning eller hyrts av företaget i enlighet med rådets direktiv 84/647/EEG av den 19 december 1984 om användning av fordon hyrda utan förare för godstransporter på väg ([2]), även om släpvagnen eller påhängsvagnen har registrerats eller hyrts av det företag som har avsänt godset.

Om den inledande transporten i en kombinerad transport utförs av det avsändande företaget med dragbil som ägs, har köpts på avbetalning eller hyrts av detta företag, i enlighet med direktiv 84/647/EEG, och som körs av företagets anställda, men vars släpvagn eller påhängsvagn har registrerats eller hyrts av det företag som skall ta emot det transporterade godset, skall—trots vad som sägs i första direktivet av den 23 juli 1962—även den inledande transporten anses utföras för egen räkning, om den avslutande transporten utförs för det mottagande företagets egen räkning i enlighet med första direktivet.

([1]) EGT nr 70, 6.8.1962, s. 2005/62. Senast ändrat genom förordning (EEG) nr 881/92 (EGT nr L 95, 9.4.1992, s. 1).

([2]) EGT nr L 335, 22.12.1984, s. 72. Ändrat genom direktiv 90/398/EEG (EGT nr L 202, 31.7.1990, s. 46).

▼B

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall före den 1 juli 1993 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

1. Direktiv 75/130/EEG ([1]) skall upphöra att gälla utan att detta påverkar medlemsstaternas åtagande i fråga om de tidsgränser för införlivande med nationell lagstiftning och genomförande som anges i del A i bilagan.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet skall betraktas som hänvisningar till detta direktiv och skall tillämpas enligt korrelationstabellen i del B i bilagan.

Artikel 12

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) Inklusive de rättsakter varigenom det direktivet har ändrats, dvs. relevanta delar av 1985 års anslutningsakt samt direktiven 79/5/EEG, 82/3/EEG, 82/603/EEG, 86/544/EEG och 91/224/EEG.

▼B

BILAGA

DEL A

Tidsgränser för införlivande i nationell lagstiftning och genomförande

Direktiv	Tidsgräns för införlivande och genomförande
75/130/EEG (EGT nr L 48, 22.2.1975, s. 31)	30 juni 1975
79/ 5/EEG (EGT nr L 5, 9.1.1979, s. 33)	1 juli 1979
82/ 3/EEG (EGT nr L 5, 9.1.1 982, s. 12)	—
82/603/EEG (EGT nr L 247, 23.8.1982, s. 6)	1 april 1983
86/544/EEG (EGT nr L 320, 15.11.1986, s. 33)	1 juli 1987
91/224/EEG (EGT L 103, 23.4.1991, s.1)	1 januari 1992

DEL B

Korrelationstabell

Detta direktiv	Direktiv 75/130/EEG
artikel 1	artikel 1
artikel 2	artikel 2
artikel 3	artikel 3
artikel 4	artikel 6
artikel 5	artikel 7
artikel 6	artikel 8
artikel 7	artikel 9
artikel 8	artikel 11
artikel 9	artikel 12
artikel 10	—
artikel 11	—
artikel 12	artikel 13
bilaga	—